

Mindzsun sokat ér

Írta: Kelly Hunsaker
Igaz történet alapján

Jézus a mi szerető barátunk, akinek minden gyermek fontos (lásd Gyermek énekeskönyve, 37.).

Mindzsun az ablakon keresztül a felhőket bámulta. „Úgy néz ki, hogy holnap esni fog” – mondta.

Nagyapa felnézett az újságjából és bólintott. Dél-Korea fővárosában, Szöulban már nyár vége felé járt az idő, és beköszöntött az esős évad.

Mindzsun kikészített egy esernyőt a vasárnapi ruhája mellé. „Szerintem holnap korábban kellene indulnunk.”

Nagyapa elmosolyodott. „Jó ötlet. A hosszabb úton kell végigsétálnunk, ha a víz esetleg elárasztaná a lenti utat.”

„Mit gondolsz, az egyházi épülettel minden rendben lesz?” – kérdezte

Mindzsun. Az előző évben az esős évad idején előntötte a víz az alagsort.

„Igen – mondta Nagyapa. – De egy ima soha nem árthat.”

„Akkor ma este az egyházi épületért fogok imádkozni. És azért, hogy biztonságban odaérjünk. *Csalcsajo* (jó éjt)!” Mindzsun meghajolt és elment lefeküdni.

Reggel korán indultak el a lakásból. Mindzsun felnézett az eget elborító sötét felhőkre.

„Legyen hited” – mondta Nagyapa.

Mindzsun követte Nagyapát felfelé a lakásuk melletti dombra vezető keskeny lépcsősoron. A tetején megálltak, hogy kifújják magukat. A fehér ing már átnedvesedett rajtuk a levegő magas páratartalma miatt.

Nagyapa kinyújtotta a tenyerét, hogy felfogja az első esőcseppeket. „Érezted? Eleredt az eső.”

Kinyitották az esernyőiket. Mire a következő lépcsőkhöz értek, az eső hevesen zuhogott. Mindzsunnak hunyorgnia kellett, hogy az esőfüggönyön keresztül is lássa, hova lépjen. „Aúú!” – kiáltott fel, amikor elcsúszott és beverte a térdét.

„Megütötte magad?” – kérdezte Nagyapa. Lehajolt, hogy megnézze a Mindzsun nadrágján keletkezett lyukat.

„Csak egy karcolás” – válaszolta Mindzsun remegő hangon.

„Az egyházban majd megvarrjuk” – mondta Nagyapa.

Mindzsun és Nagyapa felkaptattak a hátralévő lépcsőkön, és ráfordultak a fenti útra.

„A szél még rosszabb itt fent” – mondta Nagyapa az esernyőjébe kapaszkodva. Mindzsun is alig bírta a sajátjával. Hirtelen egy erős szellőkés kifordította az ernyőt, szétszakítva azt a varratok mentén. Mindzsun magába roskadt.

Nagyapa odatartotta az esernyőjét: „Gyere az enyém alá. Már majdnem ott vagyunk.”

Mindzsun és Nagyapa együtt mentek a megmaradt ernyő alatt, de az állandó eső ellen ez nem sokat segített. Ahogy az egyházi épülethez értek, Mindzsun meghallotta a zenét.

„Már elkezdték!” Mindzsun odaszaladt a bejárathoz. Aztán meglátta magát az ajtó üvegében. Csapzott hajából víz csöpögött, nadrágja szakadt volt, cipője

PRÓBÁLKOZZATOK TOVÁBB!

„[A]z evangéliumban az a nagyszerű, hogy már azt is a javunkra írják, ha megpróbáljuk, még ha nem is mindig járunk sikerrel.”

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: Holnap az Úr csodákat cselekszik majd köztetek. *Liahóna*, 2016. máj. 125.

sáros. Elhátrált az ajtótól, vissza a lépcsőig.

„Így... így... nem mehetek be” – dadogta.

„Teljesen rendben vagy” – mondta Nagyapa.

„De hát tiszta kosz és víz vagyok!”

Nagyapa Mindzsunra nézett, majd a kerítéshez erősített csapadékmérőre.

„Mindzsun, a leesett eső mennyiségét könnyű mérni, de hogyan mérjük saját magunkat?”

Mindzsun nagyokat pislogva nézett Nagyapára.

„Sáros cipőt, lehorzsoltság és gubancos haját látsz, és máris azt gondolod, hogy kevesebbet érsz – mondta Nagyapa. – Csakhogy Jézus Krisztusnak jobb módszere van az értékmérésre. Látja a szívedet, és tudja, hogy azt teszed, ami helyes. Ha az Ő módszerével méred magadat,

akkor azt fogod látni, hogy túlcsoordul a mérőműszer.”

Mindzsun rápillantott a csapadékmérőre. Az értékek minden egyes esőcseppel csak emelkedtek és emelkedtek. Arra gondolt, milyen keményen megdolgozott azért, hogy eljusson az egyházi gyűlésekre, és hogy milyen melegség és boldogság töltötte el, amikor odaért. Arra gondolt, hogy mennyire szereti a Szabadítót, és hogy a Szabadító is mennyire szereti őt.

Mindzsun megölelte Nagyapát, és együtt besétáltak az épületbe. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Coloradóban él.